

slæde nye stk. 3 i § 42 samt § 43, stk. 1, 2 og 4, foreslås § 42, stk. 1, dog præciseret.

Efter § 42, stk. 3, som foreslået ved nr. 44, skal der gælde en særregel for indberetning af acontoudlodning af fast ejendom omfattet af parcellhusreglen, når ejendommen udloddes til den efterlevende ægtefælle. For en beskrivelse af, hvilke faste ejendomme der er omfattet af bestemmelsen, henvises til bemærkningerne til nr. 9 (nyaffattelse af dødsboskattelovens § 6, ad nyt stk. 5). Særreglen går ud på, at den almindelige frist for underretning af SKAT om acontoudlodningen – 4 uger fra udlodningsdagen, dog tidligst 4 uger fra boets udlevering fra skifteretten – ikke gælder, og at der i stedet gælder en frist på 3 måneder fra boets udlevering fra skifteretten. Virkningen af særreglen er, at hvis underretningen indgives senest 3 måneder efter boets udlevering fra skifteretten, kan den efterlevende ægtefælle frit vælge udlodningsdagen og dermed den dag, fra hvilken ægtefællen ønsker at overtage indkomstskattepligten vedrørende ejendommen. Den tidligst mulige dato er dødsdagen. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.11., samt de fælles bemærkninger til nr. 8, 44 og 58 (dødsboskattelovens § 5, stk. 2, § 42, stk. 3, og § 66, stk. 2).

Efter § 43, stk. 1, omfattes en efterlevende ægtefælle af §§ 34-40, det vil sige samtlige regler i kapitel 6 om beskatningen af udlodning hos modtageren. Tilsvarende gælder for en efterlevende samlever, der

modtager udlodning, allerede i kraft af affattelsen af kapitel 6.

§ 43, stk. 2, bestemmer, at hvis den efterlevende har betalt renteudgifter m.v., der på grund af afdødes forhold var omfattet af ligningslovens § 5, stk. 8, 1. pkt., kan den efterlevende fuldt ud fradrage udgifterne i det indkomstår, hvori betalingen sker.

Baggrunden for ligningslovens § 5, stk. 8, 1. pkt., er en hovedregel i ligningsloven om, at renteudgifter vedrørende gæld kan fratrækkes i det år, hvor renten forfalder til betaling, dvs. efter et forfaldsprincip.

Ligningslovens § 5, stk. 8, 1. pkt., indeholder en undtagelse hertil, hvorefter udgifter først fratrækkes i det indkomstår, hvor betaling sker, hvis renteudgifter vedrørende tidligere indkomstår i samme gældsforhold endnu ikke er betalt ved udgangen af det indkomstår, som indkomstopgørelsen vedrører. Dette gælder dog ikke, hvis den skattepligtige godtgør, at han ved udgangen af det år, indkomstopgørelsen vedrører, var i stand til at betale forfalden gæld eller stille betryggende sikkerhed herfor i sine aktiver.

Opgørelsen af fradragsbeløbet for renteudgifter efter reglerne i ligningslovens § 5, stk. 8, 1. pkt., er illustreret i nedenstående eksempel:

Eksempel

Indkomstår	Rente	Betaling	Fradragsbeløb
1	12.000 kr.	0 kr.	12.000 kr.
2	12.000 kr.	6.000 kr.	0 kr.
3	12.000 kr.	18.000 kr.	24.000 kr.

Den skattepligtige opnår i år 1 (det år, hvor gælden stiftes) fradrag for de forfaldne renteudgifter, selv om udgiften ikke er betalt.

I år 2 betales 6.000 kr., som afskrives på restancen for år 1. Da der er en yderligere restance vedrørende år 1, udskydes fradragsretten i år 2, og den skattepligtige kan derfor ikke fradrage noget beløb i år 2.

I år 3 betales 18.000 kr., der dækker både restancen fra år 1 og år 2. Rentebeløbet, der forfaldt i år 2, kan derfor nu fradrages med 12.000 kr., og selv om ingen del af renten, der forfaldt i år 3, er betalt, kan renten fratrækkes fuldt ud, idet der ikke er restancer for tidligere år.

§ 43, stk. 2, i dødsboskatteloven giver en efterlevende ægtefælle, der betaler renteudgifter, som førstafdøde var i restance med, adgang til at fratække beløbet fuldt ud i det indkomstår, hvor betalingen er sket. Det

gælder, hvad enten den efterlevende ægtefælle betaler i dødsåret, i efterfølgende indkomstår under skiftet eller i indkomstår, der ligger efter skiftets afslutning. Denne rettighed foreslås udvidet til også at omfatte efterlevende samlevere, der betaler den førstafdøde samlevers renteudgifter.

Efter § 43, stk. 4, gælder kursgevinstlovens § 22, stk. 4, ved udlodning af fast ejendom. Kursgevinstlovens § 22, stk. 4, foreslås ved § 8, nr. 1, udvidet til at gælde i tilfælde, hvor en efterladt samlever, der opfylder kriterierne i dødsboskattelovens § 96, stk. 5, som foreslået ved nr. 72, i forbindelse med skifte af et dødsbo overtager en fast ejendom, som afdøde var ejer af. Der henvises til bemærkningerne til § 8, nr. 1 (kursgevinstlovens § 22, stk. 4).

Om baggrunden for forslagene henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2. For en nærmere beskrivelse af dødsboskattelovens samleverdefinition